

rejsedokument for flygtninge eller fremmedpas kort tid efter, at den pågældende er meddelt opholdstilladelse med konventions- eller beskyttelsesstatus – vil selve det forhold, at der indgives en sådan ansøgning, medføre, at Udlændingestyrelsen skal vurdere, om udlændingens opholdstilladelse kan inddrages. Udlændingestyrelsen skal i sådanne tilfælde – om fornødent – indkalde udlændingen til en samtale med henblik på at få uddybet begrundelsen for, at den pågældende ønsker at rejse til hjemlandet, og for, hvorfor den pågældende mener at kunne rejse til hjemlandet.

I alle andre tilfælde forudsættes det, at Udlændingestyrelsen forud for ophævelsen af rejsebegrænsningen i et rejsedokument for flygtninge eller fremmedpas vejleder udlændingen om, at det forhold, at den pågældende indrejser og opholder sig i hjemlandet, vil kunne medføre, at den pågældendes opholdstilladelse inddrages. I de tilfælde, hvor udlændingen fastholder sin ansøgning, ophæver Udlændingestyrelsen rejsebegrænsningen i den pågældendes rejsedokument for flygtninge eller fremmedpas.

Udlændingestyrelsen skal herefter – snarest muligt efter det tidspunkt, hvor udlændingen har oplyst at ville vende tilbage til Danmark – indkalde udlændingen til en samtale med henblik på at få fastlagt, om forholdene for den pågældende i hjemlandet har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse i hjemlandet. Er dette tilfældet, vil den pågældendes opholdstilladelse skulle inddrages, medmindre de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn taler derimod.

Inddrages opholdstilladelsen ikke, skal udlændingens rejsedokument for flygtninge eller fremmedpas på ny forsynes med en rejsebegrænsning.

Det må forventes, at en udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse i nogle tilfælde som begrundelse for sin ansøgning om ophævelse af rejsebegrænsningen i et rejsedokument for flygtninge eller fremmedpas angiver, at den pågældende ønsker at rejse til hjemlandet med henblik på at undersøge mulighederne for repatriering. I sådanne tilfælde bliver hensynet til at undersøge mulighederne for repatriering tilgodeset ved, at den pågældende efter ansøgning kan få ophævet rejsebegrænsningen i sit rejsedokument, jf. ovenfor. Den pågældende vil herefter kunne rejse til hjemlandet for at undersøge, om forholdene dér har ændret sig.

Viser det sig, at forholdene i hjemlandet har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse – og ønsker den pågældende til trods herfor ikke at repatriere – vil den pågældendes tidsbegrænsede opholdstilladelse kunne inddrages.

Det vil i den forbindelse blive vurderet, om de hensyn til udlændingens personlige forhold og tilknytning til Danmark, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, skal medføre, at inddragelse af opholdstilladelsen undlades. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 29 og 30.

Det bemærkes, at udlændingelovens § 17 a fortsat finder anvendelse. Efter denne bestemmelse bortfalder opholdstilladelsen til en udlænding, der er omfattet af repatrieringsloven (flygtninge m.v. og disses medfølgende familiemedlemmer), når den pågældende med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet og har opholdt sig uden for Danmark i mere end 12 på hinanden følgende måneder – efter ansøgning i mere end 24 måneder.

I de tilfælde, hvor en udlændings opholdstilladelse er bortfaldet efter udlændingelovens § 17 a, vil der således ikke være anledning til at foretage en nærmere vurdering af, om opholdstilladelsen skal inddrages.

Udlændingelovens § 17 a indebærer endvidere, at også tidsbegrænsede opholdstilladelser til udlændinge, der er omfattet af repatrieringsloven, bortfalder, hvis de pågældende med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet og har opholdt sig uden for Danmark i mere end 12 på hinanden følgende måneder – efter ansøgning i mere end 24 måneder.

Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke kan ske inddragelse af en opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 1, når udlændingen er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse.

For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med konventionsstatus, bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 1, skal administreres i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1, litra C, nr. 5, hvorefter flygtningekonventionen ikke finder anvendelse på en flygtning, såfremt den pågældende ikke længere kan afslå at søge det lands beskyttelse, i hvilket den pågældende har statsborgerret, fordi de omstændigheder, ifølge hvilke den pågældende er blevet anerkendt som flygtning, er bortfaldet. Dog finder konventionens artikel 1, litra C, nr. 5, ikke anvendelse i relation til en flygtning, der kan påberåbe sig tvingende grunde, som har deres oprindelse i tidligere forfølgelse, til at afslå at søge det lands beskyttelse, i hvilket den pågældende har statsborgerret. Der henvises herved nærmere til UNHCR's »Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status«, pkt. 136, hvoraf det bl.a. fremgår, at denne undtagelse vedrører den særlige situation, hvor en person tidligere har været udsat for meget alvorlig forfølgelse og af den grund ikke op-